

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě rozhodl soudcem JUDr. Simonou Pittermannovou ve věci

žalobce: **Ing. Lee Louda**
sídlem Vodičkova 41, 110 00 Praha 1
insolvenční správce dlužníka: OKD, a.s., IČO 26863154
sídlem Stonavská 2179, 735 06 Karviná, Doly
zastoupený advokátem JUDr. Dušanem Dvořákem
sídlem Hlinky 505/118, 603 00 Brno

proti
žalovanému: **STEAG GmbH**,
sídlem Rüttenscheider Str. 1-3, 45128 Essen,
Spolková republika Německo, společnost registrovaná u Essen
Local Court pod číslem B 19649, DIČ: DE1198221534
zastoupený advokátem Mgr. Tomášem Matějovským
sídlem Na Poříčí 1079/3a, 110 00 Praha 1

o odpůřčí žalobě

takto:

I. Řízení se **zastavuje**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobce je **povinen** zaplatit České republice – Krajskému soudu v Ostravě na náhradě nákladů řízení částku ve výši 6 058 Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

Žalobce se žalobou domáhal, aby soud určil, že vystavení opravných daňových dokladů, jimiž byly opraveny daňové doklady ve prospěch žalované o částku ve výši 202 424,87 EUR, jsou vůči věřitelům dlužníka neúčinné. Žalobce se dále domáhal, aby byla žalované určena povinnost zaplatit žalobci do majetkové podstaty dlužníka částku v celkové výši 202 424,87 EUR.

Podáním ze dne 26. 2. 2019, ve znění podání ze dne 4. 3. 2019, vzal žalobce na základě svého rozhodnutí žalobu zpět a navrhl soudu, aby bylo řízení zastaveno. Žalovaná podáním ze dne 27. 2. 2019 sdělila soudu, že souhlasí se zpětvzetím žaloby a náhradu nákladů řízení nepožaduje.

Podle ust. § 7 zákona č. 182/2006 Sb., zákona o úpadku a způsobech jeho řešení (dále jen „insolvenční zákon“) nestanoví-li tento zákon jinak nebo není-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení, použijí se pro insolvenční řízení a pro incidenční spory přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu týkající se sporného řízení, a není-li to

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Mrenicová.

možné, ustanovení zákona o zvláštních řízeních soudních; ustanovení týkající se výkonu rozhodnutí nebo exekuce se však použijí přiměřeně jen tehdy, jestliže na ně tento zákon odkazuje.

Podle ust. § 96 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“) žalobce (navrhovatel) může vzít za řízení zpět návrh na jeho zahájení, a to zčásti nebo zcela (odst. 1). Je-li návrh vzat zpět, soud řízení zcela, popřípadě v rozsahu zpětvzetí návrhu, zastaví (odst. 2 věta první).

V souladu s dispozitivním úkonem žalobce soud podle ust. § 7 insolvenčního zákona a ust. § 96 odst. 2 věta první o.s.ř. řízení zastavil.

Podle ust. § 163 insolvenčního zákona o nákladech incidenčního sporu a jejich náhradě rozhodne insolvenční soud v rozhodnutí o incidenčním sporu, a to podle ustanovení občanského soudního řádu, není-li v tomto zákoně stanoveno jinak. Náhrada nákladů incidenčního sporu je zvláštní pohledávkou, na kterou se nevztahuje § 170 písm. f).

Podle ust. § 146 o.s.ř. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení podle jeho výsledku, jestliže řízení bylo zastaveno (odst. 1 písm. b). Jestliže některý z účastníků zavinil, že řízení muselo být zastaveno, je povinen hradit jeho náklady. Byl-li však pro chování žalovaného (jiného účastníka řízení) vzat zpět návrh, který byl podán důvodně, je povinen hradit náklady řízení žalovaný (jiný účastník řízení) (odst. 2).

Žalobce tím, že vzal žalobu zpět nikoliv pro chování žalované, ale na základě své vlastní vůle (viz. č.l. 108), zavinil zastavení řízení, proto žalované vzniklo právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaná se však práva na náhradu nákladů řízení vzdala, proto soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení podle ust. § 146 o.s.ř.

Podle ust. § 148 o.s.ř. má stát podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků (odst. 1). U pohledávek státu vzniklých z důvodu práva na náhradu nákladů řízení vůči osobám uvedeným v odstavcích 1 a 2 ve výši státem placených nákladů řízení se úrok z prodlení nevyměřuje (odst. 3). Pro vymáhání pohledávek uvedených v odstavci 3 se uplatní postup stanovený daňovým řádem (odst. 4).

Náklady státu musí existovat a být uhrazeny. Za náklady, na jejichž náhradu má stát právo proti účastníkovi řízení podle § 148 odst. 1, nelze považovat znalečné, o němž nebylo v řízení pravomocně rozhodnuto (srovnej s usnesením Nejvyššího soudu ze dne 13. 8. 2014, sp. zn. 22 Cdo 585/2014).

Postup soudu podle § 138 o.s.ř. (přiznání osvobození od soudních poplatků) u účastníka, který je již ex lege osvobozen od soudních poplatků, není vyloučen. Osvobození podle § 138 o.s.ř. má totiž širší dopad, neboť při poskytnutí tohoto osvobození není účastník povinen platit nejen soudní poplatky, ale nelze mu uložit ani povinnost složit zálohu na náklady důkazu (§ 141 odst. 1 o.s.ř.) ani povinnost nahradit státu náklady, které platil (§ 148 odst. 1 o.s.ř.). Samotné usnesení o tom však soud nevydává, když předpoklady pro takovéto osvobození soud zvažuje toliko v rámci rozhodování podle § 141 odst. 1 nebo § 148 odst. 1 o.s.ř. (srovnej s rozhodnutím Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 31. 7. 2000, sp. zn. 11 Co 379/2000, [SR 1/2001 s. 9]).

S ohledem na výše uvedené skutečností musí být v případě, kdy soud ukládá účastníkovi povinnost nahradit náklady řízení státu, splněny tyto podmínky:

1. náklady státu musí existovat a být uhrazeny,
2. musí se jednat o účelné náklady řízení,
3. účastník nebyl v řízení úspěšný a nejsou u něj splněny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků podle ust. § 138 o.s.ř.

V předmětném řízení vznikly náklady státu představující odměnu tlumočnicka za úředně ověřené překlady cizích právních předpisů. Konkrétně se jednalo se o překlady vybraných ustanovení právních předpisů Německého občanského zákoníku (dále jen „BGB“) a Německého obchodního zákoníku (dále jen „HGB“). Odměna byla tlumočnickovi přiznána usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 8. 2018 č. j. 32 ICm 2352/2017-88 ve výši 6 058 Kč. Usnesení bylo doručeno účastníkům, nabylo právní moci dne 17. 10. 2018 a odměna byla tlumočnickovi vyplacena dne 16. 11. 2018. Náklady státu tak bezesporu existují a byly uhrazeny.

Ustanovení BGB a HGB byla nezbytná pro posouzení právního vztahu dlužníka a žalované, neboť bylo zjištěno, že dlužník a žalovaná určili jako rozhodné právo kupní smlouvy, na základě které došlo k vystavení předmětných faktur a následně dobropisů, právo Spolkové republiky Německo. V souladu s judikaturou Nejvyššího soudu ze dne 26. 9. 2007, sp. zn. 25 Cdo 1143/2006, ze dne 10. 12. 2015, sp. zn. 33 Cdo 4334/2014 má soud zásadně zjišťovat obsah cizího práva jakýmkoli dostupným a spolehlivým způsobem a účastníky má s tímto právem seznámit. Překlady cizích právních předpisů tak byly nezbytné pro další průběh řízení a jednalo se o účelně vynaložený náklad řízení. Jednání ve věci bylo nařízeno na den 28. 2. 2019 a soud měl na tomto jednání v úmyslu seznámit účastníky s obsahem cizího práva. K jednání však nedošlo z důvodu zpětvzetí žaloby.

Žalobce nebyl v řízení úspěšný, zpětvzetím žaloby zavinil zastavení řízení a žalované vzniklo právo na náhradu nákladů řízení. Za situace, kdy se žalovaná vzdala práva na náhradu nákladů řízení, soud rozhodl tak, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů. Žalobce jako insolvenční správce dlužníka je ze zákona osvobozen od placení soudních poplatků, avšak není osvobozen od povinnosti hradit soudní náklady. Soud v tomto případě neshledává žádné skutečnosti, které by mohly vést k závěru, že existují důvody pro osvobození žalobce od soudních poplatků podle ust. § 138 o.s.ř. Žalobce nepožádal soud o osvobození od soudních poplatků, v řízení vystupuje jako insolvenční správce dlužníka, jehož úpadek je řešen reorganizací, na kterou insolvenční správce dohlíží a za to mu náleží odměna. Přestože žalobce nemá právnické vzdělání, musí mu být známo, že v průběhu incidenčního sporu mohou vznikat náklady také státu, a to tím spíše, pokud na straně žalované vystupuje zahraniční právnická osoba, která s dlužníkem uzavřela smlouvu, která se řídí právním řádem Spolkové republiky Německo. Žalobce je navíc zastoupen advokátem, který musel vznik nákladů podle ust. § 148 odst. 1 o.s.ř. předpokládat a upozornit na ně žalobce. Usnesení o přiznání odměny tlumočnickovi bylo ostatně žalobci doručeno spolu s poučením o možnosti podat proti usnesení odvolání. Žalobce však odvolání nepodal.

Pro úplnost soud dodává, že v řízení vznikly také náklady v souvislosti s předkladem žaloby a rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě do německého jazyka, neboť žalovaná využila svého práva odmítnout doručované písemnosti v českém jazyce v souladu s Nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007. Soud však žalobci povinnost nahradit tyto náklady řízení neuložil, neboť se jedná o náklady, které vznikly v souvislosti s jednáním účastníka před soudem ve své mateřštině.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud uložil žalobci povinnost nahradit České republice - Krajskému soudu v Ostravě náklady řízení ve výši 6 058 Kč, a to do 3 dnů od právní moci usnesení v souladu s ust. § 160 odst. 1 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (§ 251 o.s.ř.).

Ostrava 14. března 2019

JUDr. Simona Pittermannová v. r.
soudce